

College van beroep voor de examens

CBE 2022-218
U202303655/svw

Verzonden: 10 mei 2023

Zaak 2022-218

Datum uitspraak: 15 februari 2023

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellante,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit, gevestigd te Heerlen, verweerster.

1. Procesverloop

1.1 Bij beslissing van 13 september 2022 heeft de Commissie voor de examens aan appellante laten weten dat zij het tentamen voor de cursus Insolventierecht (RM0813), dat appellante heeft afgelegd op 22 augustus 2022, heeft afgerond met het cijfer 6,9. Hiertegen heeft appellante beroep ingesteld.

1.2 Verweerster en appellante zijn niet gekomen tot een minnelijke schikking. Appellante heeft bij e-mail van 7 januari 2023 aangegeven haar beroep met betrekking tot vraagnummers 1a en 2b te willen doorzetten, waarna verweerster een verweerschrift heeft ingediend.

1.3 Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 februari 2023, waar verweerster, vertegenwoordigd door mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris van verweerster en mevrouw mr. dr. M.L.H. Reumers, examiner van de cursus Insolventierecht (RM0813) via videobelverbinding hebben deelgenomen aan de hoorzitting. Appellante liet weten geen gebruik te willen maken van de mogelijkheid te worden gehoord. Wel heeft zij gebruik gemaakt van de mogelijkheid om voorafgaand aan de zitting schriftelijk te reageren op het verweerschrift van verweerster. Deze reactie werd doorgezonden naar alle partijen.

2. Overwegingen

Het beroep van appellante

2.1 Appellante heeft op 22 augustus 2022 het tentamen voor de cursus Insolventierecht (RM0813) afgelegd. Zij heeft voor dit tentamen het cijfer 6,9 behaald. De Commissie voor de examens heeft de tentamenuitslag bij de beslissing van 13 september 2023 aan appellante meegedeeld.

2.2 Appellante is het in beginsel niet eens met deze beslissing en richt haar beroepsgronden tegen vraagnummers 1a en 2b. Haar bezwaren met betrekking tot vraagnummer 3a zijn naar aanleiding van het gesprek verweerster in het kader van de beproeving van een minnelijke schikking komen te vervallen.

aldus appellante.

2.3 In algemene zin betoogt appellante dat haar gronden gericht zijn tegen de onjuiste vraagstelling en/of onjuiste antwoordmogelijkheden en vindt zij dat ze in aanmerking komt voor een hoger cijfer. Appellante heeft naar eigen zeggen ten minste drie punten te weinig gekregen. Met betrekking tot vraagnummer 1a betoogt appellante dat uit de vraagstelling niet blijkt dat voorrang slechts voor een deel van de vordering geldt. Van appellante kan niet worden verwacht dat "*meer feiten in een casus worden gelezen dan redelijkerwijs mogelijk is*" en vragen ruimer dienen te worden beantwoord dan gevraagd wordt. Aldus appellante wordt in het antwoordmodel ten onrechte één punt toegekend voor de verwijzing naar artikel 374, derde lid van de Faillissementswet. Appellante is gelet op de vraagstelling en het door haar gegeven antwoord van mening dat aan haar het maximaal aantal te behalen punten moet worden toegekend. Met betrekking tot vraagnummer 2b is appellante van mening dat het door haar gegeven antwoord, gelet op de vraagstelling, volledig en juist is. Appellante is het niet eens met het standpunt van de examinerator dat zij diverse wettelijke bepalingen niet zou hebben genoemd en begrijpt niet waarom aan haar niet het maximale aantal te behalen punten werd toegekend. Ook hier betoogt appellante dat van haar niet kan worden verwacht dat zij vragen ruimer beantwoordt dan de vraagstelling verlangt.

Het standpunt van verweerster

2.4 De examinerator heeft met betrekking tot de hierboven genoemde vragen, per vraagonderdeel inhoudelijk en onder verwijzing naar het studiemateriaal gemotiveerd waarom de door appellante gegeven antwoorden niet volledig juist zijn en dat het beroep van appellante er niet toe heeft geleid dat kan worden aangenomen dat de vraagstelling en/of antwoordmogelijkheden onjuist is/zijn. Met betrekking tot vraagnummer 1a betoogt de examinerator dat de cursus Insolventierecht (RM0813) onderdeel is van de master Rechtsgeleerdheid, waardoor van studenten mag worden verwacht dat zij "*inzicht hebben in de stof en net een stap extra zetten*". Gevraagd wordt of beide schuldeisers in een en dezelfde klasse kunnen worden ingedeeld. De examinerator betoogt dat onder omstandigheden schuldeisers voor delen van de vordering in (twee) verschillende klassen kunnen worden ingedeeld en dat studenten dit - onder verwijzing naar het antwoordmodel - hadden moeten betrekken bij de beantwoording van de vraag. Aldus de examinerator had appellante de vraag kunnen beantwoorden op basis van de studiestof. Met betrekking tot vraagnummer 2b betoogt de examinerator dat appellante haar antwoord onvoldoende heeft gemotiveerd en niet heeft verwezen naar artikel 57 van de Faillissementswet en de artikelen 3:268, 3:250 en 3:251 van het Burgerlijk Wetboek.

2.5 Aanvullend heeft de examinerator toegelicht dat de cursus Insolventierecht (RM0813) een variabele cursus betreft. Hierdoor kunnen studenten van de Open Universiteit zich ieder gewenst moment inschrijven voor de cursus. Gedurende de looptijd van de cursus werd aldus de examinerator door de uitgever een nieuwe druk van het handboek aangeboden, waardoor niet iedere student beschikt over dezelfde druk van het handboek. Hoewel de examinerator niet weet welke druk appellante bezit, heeft zij toegelicht dat de cursus werd gereviseerd, zodat iedere student dezelfde lesstof bestudeert en dus hetzelfde tentamen kan maken.

Het oordeel van het College

2.6 Het College stelt voorop dat de taken en bevoegdheden van het College niet strekken tot het opnieuw beoordelen van de beslissing van de Commissie. Het College toetst of de beslissing voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en of zij genoegzaam is onderbouwd. Dit brengt met zich dat de beslissing van de Commissie slechts voor vernietiging in aanmerking komt als er strijd is met enige regel van geschreven of ongeschreven recht.

2.7 Naar het oordeel van het College is, toetsend binnen de hierboven aangegeven grenzen, op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting en op grond van de door verweerster verstrekte onderbouwing, van oordeel dat de beoordeling in rechte standhoudt. Dat oordeel berust op de volgende overwegingen.

- 2.7.1 Het College stelt vast dat de beoordeling van de vragen tot stand is gekomen op basis van een antwoordmodel.
- 2.7.2 Met betrekking tot de beoordeling overweegt het College dat gelet op de reactie van de examinerator op de beroepsgronden niet kan worden geconcludeerd dat sprake is van een onzorgvuldige of kennelijk onredelijke beoordeling. De examinerator heeft de toekenning van punten en de totstandkoming van het cijfer voldoende gemotiveerd. Het College overweegt dat gelet op het aantal toe te kennen punten, van studenten mag worden verwacht dat zij zoveel mogelijk relevante aspecten betrekken bij de beantwoording van een vraag. Het College acht dit niet onredelijk. Het College ziet geen aanleiding om aan te nemen dat het proces niet goed gevolgd is.

Conclusie

2.8 Het bovenstaande leidt tot de conclusie dat het beroep ongegrond is. Appellante krijgt geen gelijk en de tentamenuitslag blijft dus in stand.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. Th.M. Schelhout, voorzitter en dr. R. van Bree, dr. E.E. den Hartog-de Haas, drs. I.V. Storm-Stevelmans en mr. S. van der Waal, leden, in tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB als secretaris

w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

S.E.M. van der Westen LLB

mr. Th.M. Schelhout
voor eensluidend afschrift,

S.E.M. van der Westen LLB

Als u het niet eens bent met dit besluit van het College van beroep voor de examens, kunt u binnen 6 weken na de verzenddatum van dit besluit beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS), Postbus 20019, 2500 EA Den Haag of via het [webformulier](#). Alle informatie daarover vindt u op de website www.raadvanstate.nl/studentenzaken/.